

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

10/2016

Płock – dnia 18 kwietnia 2016 r.

41

LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI O POSŁUDZE CHARYTATYWNEJ W ROKU MIŁOSIERDZIA

„Miłosierni czynem”

Umiłowani w Chrystusie Siostry i Bracia,

przeżywamy Rok Miłosierdzia, którego jednym z celów jest ożywienie posługi charytatywnej w Kościele. Papież Franciszek w bulli *Misericordiae Vultus* skierował do wiernych Kościoła gorący apel: „O jakże pragnę, aby nadchodzące lata były naznaczone miłosierdziem tak, byśmy wyszli na spotkanie każdej osoby, niosąc dobroć i czułość Boga! Do wszystkich, tak wierzących jak i tych, którzy są daleko, niech dotrze balsam miłosierdzia jako znak Królestwa Bożego, które jest już obecne pośród nas” (MV 5). Obowiązkiem Kościoła nie jest wyręczenie państwa z opieki socjalnej nad ludźmi potrzebującymi pomocy. Jednak ludziom znajdującym się w trudnej sytuacji Kościół stara się nieść balsam miłosierdzia. Czyni to poprzez głoszenie Ewangelii miłosierdzia, wprowadzanie w doświadczenie Bożej miłości na drodze posługi sakramentalnej, ale także poprzez adekwatne do potrzeb uczynki miłosierdzia chrześcijańskiego.

1. W Polsce wciąż są ludzie ubodzy

Trwająca już ćwierć wieku transformacja społeczno-ustrojowa i gospodarcza w Polsce nie wszystkim obywatelom przyniosła poprawę bytu. Owszem, niektórym z nich udało się osiągnąć awans cywilizacyjny i podnieść niekiedy nawet znacznie swoją stopę życiową. Należy jednak pamiętać, iż w porównaniu z państwami Europy Zachodniej wciąż jesteśmy społeczeństwem ludzi ubogich.

Miarą wartości systemu społeczno-politycznego państwa jest troska o najsłabsze ogniwo w społeczeństwie. Dojrzałe społeczeństwo dba o wszystkich swoich członków, wspiera słabych i stwarza dla nich szanse rozwojowe. Pomoc ludziom potrzebującym jest zadaniem nie tylko władz państwowych i samorządowych, lecz także organizacji „non-profit”, które są wiarygodnym miernikiem rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w poszczególnych krajach. Zakres ubóstwa w Polsce jest również dużym wyzwaniem dla Kościoła, który poprzez swoje instytucje, zwłaszcza parafie, zakony, Caritas, Dzieło Nowego Tysiąclecia oraz inne stowarzyszenia i fundacje, ale także przez bezpośrednie działanie swoich wyznawców spieszy z pomocą ludziom potrzebującym. Skala ubóstwa w społeczeństwie polskim pokazuje, jak wciąż bardzo potrzebne jest zaangażowanie charytatywne Kościoła.

Głównym celem misji Kościoła jest wprowadzenie wiernych do wspólnoty Bosko-ludzkiej miłości oraz stałe ich wspieranie, by w tej wspólnotcie wytrwali aż do śmierci i przejścia do krainy wiecznej miłości, gdzie „nie będą już łaknąć ani nie będą już pragnąć, [...] bo paść ich będzie Baranek” (Ap 7,16-17). Przechodząc więc w tym roku Jubileuszu Miłosierdzia przez drzwi kościołów stacyjnych, modlimy się nie tylko o uzyskanie odpustu zupełnego dla zgładzenia zaciągniętych przez nas win i kar, ale także o to, by brama roku jubileuszowego okazała się dla nas bramą miłosierdzia. Żeby tak się stało, należy pełnić miłosierdzie nie tylko słowem i modlitwą, lecz przede wszystkim czynem, bo jak zapewnia nas sam Zbawiciel: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5,7).

2. Chrześcijańska *caritas*

Papież Benedykt XVI w Encyklice *Caritas in veritate* oddał istotę *caritas* chrześcijańskiej w następujących słowach: „*Caritas* to miłość przyjęta i darowana. Jest ona «łaską». Jej źródłem jest krynicznie czysta miłość Ojca do Syna, w Duchu Świętym. To miłość, którą Syn wylewa na nas. To miłość stwórcza, dzięki której istniejemy; to miłość odkupieńcza, dzięki której jesteśmy nowym stworzeniem. Miłość objawiona i urzeczywistniona przez Chrystusa (por. J 13, 1) oraz «rozlana w sercach naszych przez Ducha Świętego» (Rz 5, 5). Powołanie do miłości każdego chrześcijanina ma zatem swą podstawę we wszystko ogarniającej miłości Boga do ludzi, którzy są zobowiązani na tę miłość odpowiedzieć i rozszerzać ją w świecie. Najlepszym świadectwem o miłości Bożej w życiu doczesnym jest miłość bliźniego (por. 1 J 4, 20), a jej szczególnym przejawem jest posługa charytatywna, którą Kościół od początku uważał za swoje prawo i niezbywalny obowiązek (por. DA 8)».

Kościół w Polsce, wierny miłości, jaką Bóg rozlał w naszych sercach przed tysiącem lat w momencie Chrztu, podejmuje wyzwanie wynikające z wielorakich przejawów biedy materialnej, społecznej i duchowej. Dzieli się miłością, która ma swoje źródło w Bogu i przyjmuje różne formy miłości bliźniego, pomocy charytatywnej, obejmującej nie tylko swoich wiernych, ale także potrzebujących braci i siostry w innych krajach, nie pomijając także wyznawców innych wyznań i religii. Kościół w Polsce stara się rozwijać spontaniczne i zorganizowane formy pomocy potrzebującym, pamiętając przy tym, że największą biedą człowieka jest brak wiary w Boga, który „jest miłością” (1 J 4, 8).

W posłudze charytatywnej Kościół stara się być dla świata znakiem tej miłości, którą jest żywy Chrystus. Dlatego postrzega cel tej działalności nie tylko we wspomaganie człowieka w biedzie doczesnej, lecz we wskazywaniu mu nadprzyrodzonego źródła miłości. Posługa miłości w Kościele ma na uwadze obronę wolności i godności człowieka. Polega na przywracaniu wolności utraconej na skutek zgubnych nałogów lub złych decyzji człowieka. Kościół przez posługę miłości stara się także chronić zagrożoną godność człowieka w podeszłym wieku, chorego, niepełnosprawnego, samotnego, uzależnionego lub wykluczonego społecznie, a także tego jeszcze nienarodzonego.

3. Wiara wyraża się w czynach

W ponad tysiącletniej historii naszego narodu Kościół zapoczątkował bezinteresowną pomoc bliźniemu i mimo zmieniających się warunków kontynuuje dzieła miłosierdzia. W Polsce Kościół prowadzi obecnie ponad 800 charytatywnych instytucji, które realizują ponad 5 tysięcy różnego rodzaju dzieł charytatywnych. Dzieła te prowadzi diecezje, żeńskie i męskie zakony, parafie jak również katolicy świeccy w formie różnego rodzaju fundacji i stowarzyszeń. Te dzieła powstają dzięki zaangażowaniu i pracy konkretnych ludzi Kościoła, którzy nieraz całe swoje życie poświęcają posłudze charytatywnej. W dzieła miłosierdzia jest zaangażowanych ponad 30 tys. pracowników instytucji charytatywnych. Wśród nich są księża, osoby konsekrowane i świeccy, którzy razem z ponad 80 tysiącami wolontariuszy pracują w kościelnych hospicjach, noclegowniach, wydają posiłki, opiekują się dziećmi, osobami starszymi, uzależnionymi oraz niepełnosprawnymi. Poprzez wsparcie finansowe w ich miłosiernej posłudze uczestniczy cały Kościół i obejmuje pomocą 3 miliony potrzebujących.

Na szczególną uwagę zasługuje miłosierdzie świadczone tym, których mamy wokół siebie. Dlatego tak cenne są wszelkie inicjatywy pomocowe podejmowane w naszych parafiach, takie jak roznoszenie Komunii św. chorym, odwiedzanie i pomoc pielęgnacyjna chorym, przygotowywanie paczek dla ubogich rodzin, wydawanie posiłków, odzieży, butów, itp. Dzięki ponad 60 tysiącom organizacji działającym w parafiach pomoc charytatywna dociera do ponad pół miliona osób. W tych wspólnotach ludzie potrzebujący znajdują duchowe i moralne wsparcie.

Budowanie Kościoła jako wspólnoty miłości braterskiej i wzajemnej solidarności to wielkie zadanie uczniów Chrystusa. Realizacja tego zadania wymaga od wszystkich ludzi Kościoła – jak uczył przed laty św. Jan Paweł II – otwartości na dar Bożej miłości oraz poszerzenia swojej „wyobraźni miłosierdzia, której przejawem będzie nie tyle i nie tylko skuteczność pomocy, ale zdolność bycia bliźnim dla cierpiącego człowieka, solidaryzowania się z nim tak, aby gest pomocy nie był odczuwany jako poniżająca jałmużna, ale jako świadectwo braterskiej wspólnoty dóbr” (*Novo Millennio Ineunte*, 50). Papież Franciszek dopowiada dziś, iż miłosierdzie stanowi istotę Ewangelii, a przez to

także naszej wiary, ponieważ miłosierdzie jest „siłą, która zwycięża wszystko, która wypełnia serce miłością i pociesza przebaczeniem” (*Misericordia Vultus* 6).

Institucjom i wszystkim zaangażowanym w dzieła charytatywne, pracownikom i wolontariuszom oraz wszystkim ludziom dobrej woli udzielamy pasterskiego błogosławieństwa.

Podpisali:

*Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
obecni na 372. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski
w Poznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r.*

ZARZĄDZENIE: List Pasterski Episkopatu Polski proszę odczytać wiernym w niedzielę 1 maja br. w ramach kazania, podczas wszystkich Mszy św.

Płock, dnia 18 kwietnia 2016 r.

*Bp Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny*

42

KOMUNIKAT DOTYCZĄCY UROCZYŚCOCI POŻEGNANIA CUDOWNEGO OBRAZU MATKI BOŻEJ JASNOGÓRSKIEJ W DIECEZJI PŁOCKIEJ 11 CZERWCA 2016 R. W PŁOCKU

1. W związku ze zbliżającą się uroczystością pożegnania Kopii Cudownego Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej w Diecezji Płockiej i 25. rocznicy pobytu św. Jana Pawła II w Płocku, która odbędzie się 11 czerwca 2016 r. przed Bazyliką Katedralną w Płocku prosimy, aby **obowiązkowo z każdego dekanatu został zorganizowany minimum jeden autokar pielgrzymów na ww. uroczystość** (odpowiedzialny Ksiądz Dziekan lub wyznaczony przez niego kapłan).
2. Przypominamy, że zgodnie z decyzją Biskupa Płockiego udział w uroczystości pożegnania jest **obowiązkowy** dla wszystkich Księży Proboszczów. Pozostałych kapłanów usilnie zachęca się do udziału w tej uroczystości.
3. Usilnie zachęcamy, aby **wszystkie parafie** (szczególnie większe), **umożliwiły wiernym przyjazd autokarami do Płocka**. Wszystkich Księży Dziekanów i Księży Proboszczów prosimy, by zgłaszali ilość pątników do Wydziału Duszpasterskiego do dnia 6 czerwca br. (tel.: 24 262 85 99 /116/ lub e-mail: duszpasterski@diecezjaplocka.pl).
4. Na parkingi dla autokarów i samochodów prywatnych będą kierować służby mundurowe: policjanci i strażacy. Każdy organizator autokarowego wyjazdu powinien umieścić **kartkę A4** z napisem **PIELGRZYMKA** za przednią szybą autokaru, aby służby porządkowe mogły kierować na odpowiedni parking (ul. Rybaki nad Wisłą). Należy zachęcić pielgrzymów do zabrania ze sobą własnego prowiantu, rozkładanych krzeseł turystycznych, parasoli i wygodnego obuwia.
5. Kapłani i zaproszeni goście przybywający na uroczystość samochodami osobowymi mogą parkować na terenie WSD w Płocku przy ul. bł. abpa A. J. Nowowiejskiego 2. Jednak ze względu na ograniczoną ilość miejsc parkingowych w Seminarium, prosimy parkować również w dozwolonych miejscach znajdujących się na terenie miasta Płocka.
6. Szczegółowe informacje organizacyjne dotyczące uroczystości zostaną przekazane Czcigodnym Księżom na początku czerwca, po ostatecznych ustaleniach Komitetu Organizacyjnego pożegnania Obrazu Matki Bożej.
7. Uroczystości będą przebiegały w dwóch częściach: od godz. 9.30 rozpocznie się czuwanie modlitewne na placu przed katedrą, do udziału w którym serdecznie zapraszamy, zaś centralna celebrowanie pożegnania Obrazu Jasnogórskiego rozpocznie się o godz. 11.00. Prosimy tak zaplanować czas przyjazdu do Płocka, aby uwzględnić dojazd na plac celebry i odpowiednie przygotowanie do uroczystości.

Płock, dnia 12 kwietnia 2016 r.

*Ks. Jarosław Kamiński
Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego*

KOMUNIKAT WYDZIAŁU DUSZPASTERSKIEGO

„Nie dla wypalania traw” – apel Państwowej Straży Pożarnej w Płocku

Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Płocku zwrócił się do Biskupa Płockiego Piotra Libery z prośbą o rozpowszechnianie informacji dotyczącej wypalania traw. Prosimy Czcigodnych Księżych o rozpowszechnienie poniższego apelu wśród wiernych w parafiach!

„Już od wielu lat przełom zimy, wiosny oraz przedwiośnie to okresy, w których wyraźnie wrasta liczba pożarów łąk i nieużytków. Wiele osób wypala trawy i nieużytki rolne, tłumacząc swoje postępowanie chęcią użyczenia gleby. Od pokoleń wśród wielu ludzi panuje bowiem przekonanie, że spalenie trawy spowoduje szybszy i bujniejszy jej odrost, a tym samym przyniesie korzyści ekonomiczne. Jest to jednak całkowicie błędne myślenie. Rzeczywistość wskazuje, że wypalanie traw prowadzi do nieodwracalnych, niekorzystnych zmian w środowisku naturalnym – ziemia wyjaławia się, zahamowany zostaje bardzo pożyteczny, naturalny rozkład resztek roślinnych oraz asymilacja azotu z powietrza. Do atmosfery przedostaje się szereg związków chemicznych będących truciznami zarówno dla ludzi jak i zwierząt. Wypalanie traw jest również przyczyną wielu pożarów, które niejednokrotnie prowadzą niestety także do wypadków śmiertelnych. Rocznie w tego rodzaju zdarzeniach śmierć ponosi kilkanaście osób. Za ponad 94% przyczyn ich powstania odpowiedzialny jest człowiek.

Wypalanie traw wiąże się również z odpowiedzialnością karną, a oprócz kar nakładanych przez policję czy prokuraturę, możliwe są także dotkliwe kary finansowe nakładane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w postaci zmniejszenia od 5 do 25 %, a w skrajnych przypadkach nawet odebrania należnej wysokości wszystkich rodzajów dopłat bezpośrednich za cały rok”.

Płock, dnia 12 kwietnia 2016 r.

Ks. Jarosław Kamiński
Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Zbiórka na pomoc humanitarną dla Ukrainy

Ojciec Święty Franciszek zaapelował o zorganizowanie w diecezjach specjalnej zbiórki na pomoc humanitarną dla Ukrainy w dniu 24 kwietnia 2016 r. Ponieważ w tę niedzielę w diecezji płockiej będzie przeprowadzana zbiórka „Napełnij Dzban II”, Biskup Płocki Piotr Libera zarządza, aby zbiórka ofiar do puszek dla Ukrainy odbyła się **w niedzielę 1 maja 2016 r.** Zebrane ofiary, zgodnie z wytycznymi ks. arcybiskupa Celestino Migliore, Nuncjusza Apostolskiego w Polsce, mają zostać wpłacone na konto:

16 1240 1037 1111 0010 6750 5086

Posiadacz rachunku:

Nuncjusz Apostolski w Polsce

Al. Jana Chrystiana Szucha 12

00-582 Warszawa

Tytuł przelewu: **„Pomoc Humanitarna dla Ukrainy”**

Płock, dnia 13 kwietnia 2016 r.

Ks. Piotr Grzywaczewski
Kanclerz Kurii

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 18 kwietnia 2016 r.

Nr 802/2016

Za zgodność